



„Ilyen szép még sosem volt a házunk...”

Kiállítás Belgiumban a gyergyóremetei gyapjúlepedőkből

Kedves olvasók!

Engedjék meg, hogy bemutatkozzam. Nevem Trees Coussement. Belgiumban élek, Antwerpen közelében, egy kis településen, melynek neve Wilrijk. Még nem beszélek magyarul, de már néhány szót megtanultam. Négy alkalommal töltöttem el egy hetet Gyergyóremetén, pontosabban Eszenyőn.

Nagy örömmel jövök ide, szívesen lakom Goga Rózsika malmában, és igyekszem megtanulni mindazokat a fogásokat, aminek az elsajátításával egy szép gyapjútakarót készíthet az ember saját magának. Itt tanultam meg szőni.

Az a kiállítás, amiről most hírt adok Önöknek, a saját házamban van. Most már negyedik alkalommal nyitom ki a két emeletes házunk ajtaját hetente négy alkalommal azoknak, akik a kiállításunkat meg szeretnék nézni. Az előszobába belépve egy térkép fogadja a látogatót, ami Erdélyt, pontosabban a Székelyföldet mutatja, benne a Gyergyói medencével, illetve Gyergyóremetével.

Vele szemben a falon egy újonnan készült, növényi festésű lótakaró látszik, ami mintegy beharangozza, amiről a kiállítás szól. Gyógyító asszony vagyok, ezért az egyik szoba a földszinten a rendelóm. Itt nagyméretű gyapjúlepedők láthatók rudakra fellógatva, illetve egy ágy, amelyiken gyógyítok.

Ezt egy erősen megványolt, három szeles gyapjúlepedővel takartam le. Erről a betegeim nehezen akarnak leszállni, közülük legtöbben azt mondják, hogy ilyen jó, puha és meleg derékaljon még sohasem feküdtek.

Az előtérből a nappali szobába belépve további, újonnan készült lótakarók láthatók. Ezeket azok a belga szövőasszonyok készítették, akiket magammal vittem Remetére. Pontosabban szólva Vidák Istvánnal egyetemben, aki az utazások szervezője, és vezetője.

A nappaliban, a két kanapét is újonnan készült takaróval terítettem le. Néhol a takarók között egy két színes fénykép eleveníti fel a Remetét körülvevő tájat.

Az első emeletre feljutva egy külön szobában nagyméretű takarók láthatók a falon. Ezek is mind növényi festésűek, Nagy Mari és Vidák István textilművészek Remetén készült munkái. Innen újra egy lépcsőn lehet feljutni a tetőtérbe. Ez a kedvenc szobám. Ezt rendeztük be úgy, ahogyan Goga Rozália szövőszobája kinéz. Ebbe került a Remetén vásárolt osztovátá, mellette áll a vetőfa, illetve a tekerőlevél a katonákkal, illetve egy



leánka, amin a fonalat gombolyítom. Még egy matolla is látható itt. A padlót rongyszőnyegek borítják, amiket Vidák István vásárolt a faluban Kova Ámálitól, illetve Nagyné Annuskától, továbbá Goga Mariskától. A falon, ahogy az a mellékelt fényképen is látható Kova Ámáli csodálatosan szép mintás gyapjútakarója látható.

A vele szemben levő oldalon pedig Szabó Anna eszenyői szövőasszony csercsés gyapjúlepedője.

A látogatók nem győznek csodálkozni a sok szépségen, ami fogadja őket. A kiállítás megnyitóján nyolcvanan vettek részt, és a hónap végéig még közel száz vendég érkezett hozzánk. Tegnap szedtük le a takarókat. Majdnem elsírtam magam. Olyan kopasz és barátságtalan lett hirtelen a házunk. De hát ennek így kellett lenni, mert a takarók nagyrészt visszautaznak Magyarországra, egy másik kiállításra, ami Hajdúszoboszlón nyílik novemberben, Mari és István egyéni bemutatkozása lesz ez.

A kiállítás újabb érdeklődőket szerzett. Olyanokat, akik feltétlenül szeretnének elutazni Gyergyóba. Akár milyen messze is van, még akkor is, ha két napig kell utazni éjjel és nappal a vonaton, akkor is meg akarják nézni Goga Rozália malmát, benne a ványolókáddal, a tornácon a felakasztott frissen mosott takarókat, a kenyérsütő kemencét, az udvaron a kapirgáló tyúkokat, és a hosszú szőrű kedves kutyát a szénapajta tövében. Én is alig várom, hogy újra tavasz legyen, és elindulhassak Remete felé.

Szeretettel üdvözlöm a község minden lakóját, és köszönetet mondok mindazoknak, akik utazásaimat lehetővé tették.

Trees Coussement,

fordította Vidák István